

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 21. november 2018
Kontor: Sikkerhedskontoret
Sagsbeh: Maja Elkjær Tarpgård
Sagsnr.: 2018-0030-1632
Dok.: 928225

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 13 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 5. oktober 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Kofod (DF).

Søren Pape Poulsen

/

Nicolai Uggerhøj-Winther

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 13 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan henholdsvis Sveriges, Norges og Finlands efterretningstjenester orienterer offentligheden om eksempelvis større aktioner.”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Udenrigsministeriet om gennem de danske ambassader i Sverige, Norge og Finland at indhente oplysninger om, hvordan henholdsvis Sveriges, Norges og Finlands civile efterretningstjenester (svarende til Politiets Efterretningstjeneste i Danmark) orienterer offentligheden om eksempelvis større aktioner.

2. Justitsministeriet kan på baggrund af oplysninger fra ambassaden i Sverige oplyse følgende:

Der peges på, at det ofte er svært for en sikkerhedstjeneste at være åben om konkrete sager eller aktioner, idet disse som regel er af fortrolig karakter. Det gælder frem for alt efterretningsvirksomheden. Det oplyses, at det svenske sikkerhedspoliti (SÄPO) stræber efter at fortælle så meget som muligt uden at afsløre arbejdsmetoder eller at skade den operative virksomhed.

3. Justitsministeriet kan på baggrund af oplysninger fra ambassaden i Norge oplyse følgende:

Det oplyses, at proceduren for, hvordan Politiets Sikkerhedstjeneste (PST) orienterer offentligheden ved større aktioner, er sagsspecifik. Ofte orienteres offentligheden, når aktionen er afsluttet. Orienteres offentligheden, før aktionen er afsluttet, afhænger mængden af information af, hvad der kan siges, uden at efterforskningen spoleres.

4. Justitsministeriet kan på baggrund af oplysninger fra ambassaden i Finland oplyse følgende:

Det oplyses, at det finske centralkriminalpoliti (”National Bureau of Investigation”) og de lokale politikredse, der arbejder under den finske politistyreelse (”National Police Board”), er ansvarlige for at informere offentligheden om større aktioner, også i sager som vedrører den finske efterretnings-tjeneste (SUPO). Aktioner, der ledes af centralkriminalpolitiet, er hovedsageligt kendt på forhånd, hvorimod lokale politikredse oftere håndterer ad

hoc situationer. Nogle aktioner er baseret på et samarbejde mellem de to, og i disse tilfælde – hvis det er sandsynligt, at aktionen vil medføre international bevågenhed – vil kommunikationen altid være planlagt på forhånd og forestået af centralkriminalpolitiet.

Det oplyses endvidere, at politiet lægger vægt på lovlighed, præcision, åbenhed og hurtighed i sin kommunikation. I tilfælde af større aktioner kommunikeres der så hurtigt som muligt, til tider også før aktionen, med det sigte at forhindre udbredelsen af ukorrekte rygter og besværliggøre overlagte forsøg på at sprede forkerte oplysninger. I forbindelse med planlægningen af kommunikationsstrategien lægges der vægt på, at oplysningerne gives på det rette tidspunkt, så der ikke opstår et oplysningsmæssigt tomrum. Hurtig kommunikation er særligt vigtig i krisesituationer, hvor personers liv og helbred er i fare.

Det oplyses endeligt, at centralkriminalpolitiet og det finske politi anvender sociale medier, særligt Twitter, som et af sine vigtigste kommunikationsmidler. Twitter er blevet valgt på grund af mediets internationale anvendelse, og fordi de fleste af de finske mediehuse bruger mediet til at modtage oplysninger fra de finske myndigheder. Den mest vidtrækkende måde at nå ud til befolkningen på er gennem de traditionelle medier. Politiet kan udsende pressemeddelelser og information om alvorlige situationer gennem det nationale tv-selskabs radiokanaler.